

Nr. 162 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation tirsdag den 26. februar 2019

Nøgleord: Vi mediterer på, vi er sjæle, der kommer fra de høje himmelsale.

Godmorgen, godmorgen. Er I alle friske, uoplagte eller bare rigtige friske. Vi kan altid spøge med alting. Vi skal have en rigtig dejlig dag igen, hvor alting kan fungere med livsglæde, forståelse og tillid. Det er dejligt at tænke på, vi kan få lov til at starte med i dag. Vi starter lige nøjagtigt med det vi, ønsker med spontanitet, livsglæde, ny forståelse, ny dejlig dag.

I dag skal vi have morgenmeditation nummer 162, i dag er det tirsdag den 26. februar 2019.

I dag vil jeg snakke lidt om ensomhed. Ensomhed det er noget, alle mennesker kender. Alle mennesker prøver at undgå ensomhed, men ensomhed har forskellige betydninger. Ensomhed er også den oplyste vej, det vil sige, man går mellem to verdener. Den ene verden er, hvor man er vant til at være ude i det pulserende liv, hvor man lever i massernes bevidsthed, det vil sige, vi er i byen, drikker øl, laver fest og ballade.

På et tidspunkt i sit liv finder man ud af, man skal noget mere. Når man skal noget mere, så er man begyndt at søge ind mod det sjælelige, åndelige. Det begynder at interesse en, men det nye man begynder på, er ikke integreret endnu, det er bare noget, man søger hen imod, men man er også ved at slippe det eksisterende. Det eksisterende liv man plejer at have, det er man ved at give slip på. Man kan bare ikke give helt slip på det, men det har ikke helt den samme tiltrækning, som det plejer at have.

Der er mange, der kommer dertil. Så føler de sig anderledes, de kan føle sig dumme, de kan føle sig kede af det, frustrerede, de synes, der er noget mærkeligt noget i vejen med dem selv. Det er ting, man lægger ind i sin bevidsthed, det er både blændværk og illusioner. Man skal give accept til, at man står i et mellemstadium mellem personlighedsopfattelse og sjælsopfattelse.

Når vi iagttager ensomheden, så kan det være ensomhed ind mod sjælen. Det kan også være ensomhed ind mod den åndelige verden. Hvis man er ensom ind mod den åndelige verden, hedder det okkult ensomhed. Men de forskellige ensomheder er en nødvendighed, for at tingene kan udvikle sig. Det vil sige, når sjælen udvikler sig bliver stærkere, så kan man stå alene imod massernes opfattelse, fordi vi er aldrig alene, vi tror, vi er ensomme, vi tror, at det er helt skidt for en. Men i ensomheden der vokser sjælen, det er der, man kommer tættere på sin egen indre mester, sin egen indre vejleder, det er lige der. Så ensomheden fører til oplystheden, eller ensomheden er også den oplyste vej, hvis vi skal kalde det korrekt.

Derfor begynder vi at meditere på sjælsbevidstheden. Sjælsbevidstheden det er der, vi har Kristusbevidstheden. Kristusbevidstheden betyder kærlighedsbevidstheden, kærlighed betyder Gud. Vi begynder at blive bevidste om vores guddommelighed, i alt hvad vi foretager os. Det er dejligt at vide, det hænger sådan sammen. Alle mennesker der går fra almindelig bevidsthed ind mod discipelskabets bevidsthed vil opleve ensomheden en del af deres liv. Det er, som det skal være, fordi det er den eneste måde, oplysningen kan trænge igennem på oplystheden ind i vores bevidsthed. Ensomheden er et mellemstadium mellem formbevidstheden, personlighedsopfattelsen og sjælsbevidstheden. Vi kan godt se den ensomhed, men hvis vi nu lader som om, den ikke er der, så får den ingen opmærksomhed. Det betyder, man kan nytænke i andre retninger, ind i det der hedder sjælens hensigt.

Det er dejligt at meditere ind i sjælens hensigt i stedet for personlighedens interesse. Mellemstadiet er ensomhed, som også er den oplyste vej. Det er dejligt at registrere, at når man er ensom, begynder man at udvikle sin intuition. Så kan man se lige nøjagtigt, hvor man befinder sig henne på udviklingsvejen ved at være bevidst om, hvor man står på ensomhedens vej, det kan man begynde at se. Det er ikke noget, man skal blive vred over eller negativ, det er bare en indre oplysning til at sige, ”jamen jeg står her”.

Nogle mennesker kan have stolthed eller være bedrevidende i deres tanker, så opdager man, de ting er en hindring for at komme videre. Man kommer ud af sit eget koncept, fordi når man skal give afkald på stolthed eller bedrevidenhed, hvor det er kærligheden, der skal bestemme, er det en svær lektie at lære, at det er kærligheden, der skal være den styrende del. Man skal lære at give kærlighed til sine egne afmagtssider for at forvandle sin natur. Man er nødt til at registrere det, se inde i sig selv hvad det gør ved en, hvilke evner man er ved at udvikle. Mange mennesker har besvær med at være i ensomheden, men vi er jo ikke alene, vi er ikke alene, for det guddommelige er inde i os. Når vi fokuserer på den guddommelighed, så kommer oplyst heden igennem vores bevidsthed, den strømmer igennem vores bevidsthed, vi siger ”Var det bare det?”.

Mange gange giver vi de ting alt for stor betydning i vores personlighedsengagement i vores begærliv. Men når man trækker bevidstheden tilbage fra det, så er mellemstadiet ensomhed, som giver oplysning, kærlighed, nytænkning og visdom. Ligesom vi hæver bevidstheden, udvider vi vores bevidsthed, hvor vi begynder at gå ind i dimensionernes paradisi. Bagved hver eneste bevidsthedsudvidelse ligger der nye erkendelser. Efterhånden som vi går erkendelsesvejen, udvider vi også vores bevidsthed.

Hvis man kun lader det ligge inde i hovedet, så får det intet fysisk udtryk, hvis man ikke får det skrevet ned, så vil det oplades som et spændingsfelt inde i hovedet, som på sigt vil udløse kritik og irritation. Det betyder, det man er ved at lære, det begynder man på et tidspunkt at tage afstand fra, selv om det er det man ønsker at lære, at give slip på begrænsningerne. Det får den modsatte effekt, hvis man lader det ligge inde i en selv. Man skal skrive det ned være en ydre iagttagelse på, hvordan det hænger sammen. Det er først der, erkendelsen kommer, det er der, forandringen kommer. Det er ikke svært at lære, det er bare at gøre det. Vær gode ved jer selv, når I er ved at slippe jeres begrænsninger omdanne dem til livsenergi, livsglæde.

Vi kan meditere på tårnbyggere fra de høje himmelsale. Vi mediterer på, vi er tårnbyggeren fra de høje himmelsale. I de høje himmelsale er der nogle andre dimensioner i end i menneskets personlighedsopfattelse. Vi mediterer på, vi er sjæle, der kommer fra de høje himmelsale. Mediter på vi er sjæle, der kommer fra de høje himmelsale. Det er der, vi kommer fra, det er der, vi bliver født. Men vi kan sige, vi skal fødes på ny i de forskellige værenstilstande, i de forskellige dimensioner. Dimensioner er forskellige værens niveauer, man har inde i sit hjerte i sin opfattelse. Vi mediterer på, vi er sjæle, der kommer fra de høje himmelsale.

Det er her, man bruger sin forestillingsevne, sin sansning, ikke sin tænkning, men sin sansning. Man forestiller sig, man kan se ind i de høje himmelsale begynde at få en fornemmelse af den betydning, der ligger her, i meningen altså i årsagsverdenen. Når man lader energien strømme her, hvor vi er sjæle fra de høje himmelsale. Lad det strømme ind på ensomhedens vej, så betyder ensomhedens vej, som er den oplyste vej, der får vi ny indsigt igennem, hvor vi igen anvender medfølelse, tillid, forståelse. Det er kærlighedsnaturen, der strømmer igennem vores bevidsthed. Vi siger, ”Lad lys og kærlighed være vores ledestjerne”. Lys, kærlighed og tillid være vores ledestjerne. Det betyder, den ensomhed man normalt ser som illusion eller blændværk, når man er forankret i de høje himmelsale og bliver gennemstrømmet af kærlighed i vores bevidsthed.

Nogle mennesker kan respondere på det inde i hjertechakraet, i hovedcentret der vil komme indre lys heroppe, indre lys der kan gennemstrømme alle vores legemer, alle vores legemer. Husk at lys og kærlighed er vores ledestjerne. Lys, kærlighed, tillid og forståelse er vores ledestjerne. Ensomheden fører til indre oplysthed, ensomheden fører til indre oplysthed. I sagens natur er vi nødt til at anvende ensomheden som et mellemstadium ind mod vores højere bevidsthed. Det vil sige, man går et sted i sit liv, mellem første og anden indvielse, hvor man får en gruppefusion som mennesker, der gerne vil hæve bevidstheden, det gør man i gruppefusion ind mod sin sjæls, åndeligheds dimensioner. Jeg ønsker, I lader lys og kærlighed gennemstrømme jer fra de høje himmelsale.

I skal være bevidste om, at I fungerer som solengle, som verdenstjenere, I skal være bevidste om, at I skal gøre en forskel i dagligdagen for andre mennesker. I skal være lysende for andre mennesker. Det er det, I er ved at øve jer på igennem ensomhedens lys. Mange vil sige, det er trældom. Det er det ikke, det er oplysningsvejen.

Jeg kan fortælle meget mere om det, end jeg gør lige her i dag. Vær bevidst om at I er tårnbyggeren fra de høje himmelsale. Lad lys og kærlighed strømme ind igennem vores bevidsthed til oplysthed, indre væren, ny forståelse, tillid. Vi siger igen, at vi er tillidens lysbudbringer, det er den stjerne, vi er ved at udvikle os til. Stjernen for lys, kærlighed, tillid og forståelse.

Når vi snakker om stjerner, kan vi huske, vi tidligere har set stjerner, der ligger over folks hoveder. Der kan vi igen tilføre energien ind giv andre mennesker nyt liv ny forståelse. Vi kan yderlig mere bygge stjerner over vores klode, de er der i forvejen til oplysthed, ny forståelse. Tænk på vi flytter vores bevidsthed ud i rumbevidstheden, ud i stjernerne og galakserne kan se ind på vores jord, iagttage den udvikling jorden er i, de baner den kredser i for at få ny styrke og ny visdom. Vi havde mange niveauer omkring ensomheden, som er den oplyste vej.

Det var vores morgenmeditation her i dag, morgenmeditation nummer 162, tirsdag den 26. februar 2019.

Man er velkommen til at sende en sms på, hvordan oplevelsen var her.

Godmorgen til alle og en velsignet dag. Det var Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Tak fordi I lyttede med, tak fordi I brugte jeres tid.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk